

סדר לימוד שבועי

רמ"א'	א' תמוז
רמ"ב - ז'	ב' תמוז
רמ"ח א'	ג' תמוז
רמ"ח ב'	ד' תמוז
רמ"ח ד'	ה' תמוז

העתקת גוי בשבת

אסור להעסק מושוק גוי, כל עוד יש חשש שעבד בשבת. אם המשק מקבל אוחזים מהמכירות, החקר מכך, כיון שהוא עובד לטובות עצמו. אבל אם ברור שהוא עבד בשבת - אסור בכל אופן. אסור ליהודי להפעיל חנות במקומות מגורי גויים בשבת, אפילו אם הוא מעסיק עובד גוי. התרmr הריחן הוא אם לא מפסיק ששתנות בעלות יהודית, והעובד הגוי בא מעצמו לעבד, ומחייב את שכרו באחוזים מהמכירות. מטר לתקן רכב במושך של גוי בשבת, אם יש זמנו לתקן אותו לפני כניסת השבת או לאחריה. אם אין זmeno לתקן את הרכב לפני כניסה השבת או לאחריה, אסור לתקן אותו בשבת.

שבר שבת

אסור לנבות תשלים נפרד בעבור שימוש בשבת של כל חפץ, כולל דירה, מפני שאסור לקבל "שבר שבת", כלומר תשלים בעבור עבודה או שימוש שנעשים בשבת.

עם זאת, מטר לנבות תשלים שכירות הפלל את השבת, כאשר מדרב בהשכלה לתקן פלה ארעה, כמו שעיבוד או חיש. במקרה כזו התשלים נהسب "בהילעה" עם שאר ימות השבוע, ככלומר הוא מישלים בעבור כל התקופה ולא באופן מיוחד בעבור השבת.

לדוגמה: אסור לנבות תשלים נפרד בעבור שימוש בדירה בשבת, אך מטר לנבות תשלים שכירות חרש בעבור דירה, הפלל גם את השבת.

שכחת פלי

אדם אינו מזוהה על שכחת פלי בשבת, וכן מטר להשאיל כלים לנוין, גם אם הוא יזע בזאות שהוא השתמש בהם בשבת.

עם זאת, קימות שתי מגבלות על השפרת כלים לנוין:

אסור להזכיר פלי כלים שעשוים בהם מלאכה בערב שבת, מפני שנראה כאלו היהודי שולח את הגוי לעבד בשבתו. וכן מטר להשאיל כלים אלא ורק עד يوم חמישי.

גם כאשר משיכרים כלים אלו באמצע השבעה, יש להבליע את דמי השכירות של שבת בשאר ימות השבעה, כדי למנוע אסור של "שבר שבת", כלומר תשלים בעבור שימוש בכלים בשבת.

סביב לשולחן

המציאות הלכotta לשינוי עם בני המשפה בסעודות שבת

מקיר להשכיר לנו גלים שלא עישים בדם מלאה גם בשרכ שבת. במרקלה זה, אין חשש לראות כאלו היה שולח את הגוי לעבד בשבי לו בשפט. גם במרקלה זה, צריכה לשבילו את דמי השכירות של שבת בשאר ימות השנה.

הוצאה מרשות לרשות על ידי נוי

אסור להשאיל לנו בשפט כלים שעישים בדם מלאה, פון שנראה כאלו היה שולח את הגוי לעבד בשבי לו בשפט.

גם כלים שלא עישים בדם מלאה אסור להשאיל לנו בשפט, אם יש חשש שהגוי יוציא אותם לרשות הרבים. במרקלה זה, נראה כאלו היה צוה את הגוי להוציא את הכלים לרשות הרבים. אסור זה תקף גם בערב שבת, סמוך לכינוסת השפט.

במקומות שיש ערוב, נתן להקל במקומות הצר באסור השאלת כלים לנו בשפט, בתנאי שהוא אינו מוציא את הכלים מוחז לתחומי הארץ.

אסור להשכיר או למפו לנו בערב שבת, סמוך לכניסת השפט, אפילו במקומות שיש ערוב. הספה לך היא שעילולה להוציא מראיתין כאלו היה צוי עסקה בשפט.

שביתת ביהמותו

מצות שביתת ביהמותו: כמו שאדם מצוה לנוח בשפט, כך גם מצוא עלי להניח לביהמותו לנוח בשפט. משמעות הדריך היא שאסור לאדם לגור לביהמותו לבצע עבודות בשפט.

לכן, אסור להשאיל או להשכיר בהמה לנו, אם יש חשש שהגוי יעבך אתה בשפט.

בעל חיים מאלפים: אסור למפו לבעל חיים מיאלפים לבצע פעולות אסורות בשפט. לדוגמה, אסור למפו לבלב להקליך את האור בשפט.

מלכות המורות לבהמה בשפט: פל מלאה ששאורה על הבעלים מראיתא, אסורה גם על הבהמה. לדוגמה, אסור להרמה לחרוש בשפט. עם זאת, מלאה שאסורה מדברן בלבד מותרת לבהמה. לדוגמה, מטר לבהמה לטבול מקאציה.

חריג אחד לכל זה הוא והוצאת חפץ משרות לרשות, שאסורה לבהמה גם מדברן. אסור זה תקף אם בכרמלית, מקום שבו האסור הוא רק מדברן.

ריבית בהמה בשיטפות עם זו: אסור לנקוט בהמה בשיטפות עם זו, אלא

אם בו הסקם מראיה שהבהמה תהיה שייכת לאיו בלבד בשפט.

שביתת בהמה במקומות שווים: מי שגור במקומות אחד ובמקומות נמיינאות במקומות אחר, אין ששות הימים שם ישים זהות, מתייערת שאלת: האם וכן שBITOT הבהמה נקבע לפי מקום הבהמות, או לפי מקום הבעלים?

הפוסקים דנו בונישא זה, והמנג המקפל הוא לכך לפי מקום הבהמות, והוא רק לאוthon להרהור. ככלום, מן שביתת הבהמה נקבע לפי השקלעה במקומות שבו נמיינאות הבהמות, ולא לפי השיקעה במקומות שבו נמיינאים הבעלים.

סביב לשולחן
המציאות הלכotta לשינוי עם בני המשפה בסעודות שבת